

agrupació
excursionista

TALAIA

V CAMINADA POPULAR DE VILANOVA I LA GELTRÚ

Les Mesquites, Mas Coloma i Cal Baró

31 DE GENER DEL 1993

PLAÇA XORIGUER - BASSA DE CREIXELL - MAS GROS
MAS RICART - LA TALAIA - PLA DE LES PALMERES
BARRACA DEL BRUNO - MAS DE L'ARTÍS - MAS TORRAT
CASALOT DE CREIXELL - ELS ESBARJOS

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i Caixa Penedès

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

V CAMINADA POPULAR

LA CAMINADA PUJA A LA TALAIA

31 de gener del 1993

Plaça Xoriguer - Bassa de Creixell - Mas Gros - Mas Ricart
La Talaia - Pla de les Palmeres - Barraca del Bruc - Mas de
l'Artís - Mas Torrat - Casalot de Creixell - Els Esbarjos

Creu de St. Joan i la Pallissa (foto: A. Sagarra).

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

SALUTACIÓ

Cinc anys de caminades populars a l'entorn de Vilanova ens han permès de descobrir que el nostre entorn és tan interessant com qualsevol altre o potser més perquè és el nostre.

Hem lligat itineraris, confeccionat mapes i editat un material que comença a fer goig tot reunit.

Si en el futur aconseguim continuar la feina, ben segur que aquesta superarà el fet de la simple excursió de diumenge al matí. Perquè, d'alguna manera, aquest és l'excursionisme que pretenem a la Talaia, el que sobrepassa l'estricta passejada que podem fer pel nostre compte.

Aquesta és la raó de l'existència de l'excursionisme associat, i també la satisfacció de fer compartir amb els altres aquelles sensacions que ens són plaents.

*Estem molt contents que avui, amic, participis en la nostra **V Caminada Popular de Vilanova**. Ens agradaria veure't en properes excursions. I estaríem encantats de tenir-te com a soci en cas que no en siguis encara.*

Bona Caminada!

Salvador Butí

LA V CAMINADA POPULAR PUJA A LA TALAIA

QUADRE DE DADES TÈCNIQUES

Horari previst	Indret	Cota m	Incidència	Distància arrossegada des de la sortida	
				S. prèvia	S. aconsellada
8h 00'	Plaça Xoriguer	25	Sortida prèvia	0	—
8h 30'	Bassa de Creixell	54	Sortida opció aconsellada	1.865 m	0
8h 50'	Puig de Mas Gros	114	Cap	2.925 m	1.060 m
9h 05'	Mas Ricart	107	Cap	4.047 m	2.182 m
9h 40'	La Talaia	280	Esmorzar (uns 20')	5.879 m	4.014 m
10h 45'	Pla de les Palmeres	302	Cap	8.450 m	6.585 m
11h 00'	Barraca del Bruno	222	Reagrupament	9.331 m	7.466 m
11h 40'	Mas de l'Artís	176	Reagrupament	11.010 m	9.145 m
12h 30'	Mas Torrat	105	Cap	13.406 m	11.541 m
13h 00'	Casalot de Creixell (FISA)	67	Final opció aconsellada i reagrupament	15.485 m	13.620 m
13h 35'	Els Esbarjos	30	Refrigeri i comiat	17.680 m	—

Creu de la Talaia —1960— (foto arxiu Talaia).

LA CAMINADA POPULAR

PUJA A LA TALAIA

Fem una mica de recordatori. L'any 1989 vam iniciar les caminades anant i venint de *Ribes*. El 90 arribàrem fins a *Cubelles*. El següent any vam pujar al *cim del Montgròs* pel terme de *Ribes*; i l'any passat vam anar i venir de *Miralpeix*, dintre del municipi de *Sitges*.

Enguany no sortirem del terme municipal de *Vilanova i la Geltrú*. Això no vol dir que la caminada sigui més curta que les precedents. Per pujar a *la Talaia* és necessari travessar tota l'allargassada plana vilanovina i ho hem de fer dues vegades, en anar i en tornar. Per aquesta simple raó, i perquè la cursa no esdevingui massa llarga per a determinades persones, l'organització ha previst fer dues sortides, una a la *plaça Xoriguer* per als més valents i la segona a la *Bassa de Creixell*, on es pot accedir molt bé per la carretera del Pantà i la carretera que va a la *Pirelli de la Plana*. Així estalviem quasi mitja hora a

Creu de Sant Joan, 1991 (foto: Vicenç Carbonell).

La Pallissa, 1974 (foto: Vicenç Carbonell).

l'anada i mitja més a la tornada. L'arribada col·lectiva als *Esbarjos* servirà tant per als que recuperin el cotxe a *Creixell* com per als que facin tota la cursa a peu. Als uns i als altres desitgem una bona caminada.

La ruta es dirigeix a *la Talaia* pel camí més curt i menys poblat que disposem avui dia després de la gran proliferació de les urbanitzacions. De fet, el camí natural de la *Talaia* era *la Carrerada*, que s'iniciava prop d'*Adarró*, passava pel *Molí de Vent*, la *Collada*, els *Sis Camins*, el *mas Roquer* i el *mas Ricart*. Però nosaltres, sortint de la ciutat, donaríem molta volta i fem un itinerari més recte que encetarà *la Carrerada* a les envistes del *mas Ricart*. Una vegada dalt de *la Talaia* (que hi arribarem al cap d'una hora i mitja de la sortida) i després d'esmorzar, passejarem per la carena de la *serra de Bonaire* fins al *pla de les Palmeres*, baixarem al *mas de l'Artís* i retorna-

Bassa de Creixell, 1966 (foto: Vicenç Carbonell).

rem a Vilanova pel *mas Torrat* i *Creixell*. Durant la caminada veurem un paisatge molt variat; a trams àrids per haver-se cremat; d'exuberant vegetació a causa de l'obaga; de bonics camps de vinya en llocs conreats; rodejats de cases a les urbanitzacions i entre marges de camins mil·lenaris. Si resumim, el que queda en el nostre entorn després d'un període generacional, durant el qual s'ha transformat la geografia més de pressa que abans en cents d'anys.

La primera concentració surt de la *plaça Xoriguer*, punt de trobada de les festes del barri de Sant Joan i d'altres manifestacions, principalment esportives. Pugem pel *carrer Coroleu*, una de les principals vies de comunicació de la ciutat i eix vertical de Vilanova. Al capdamunt i abans d'arribar als semàfors, el carrer porta el nom de l'*Abat Escarré*. En aquest punt, creuem el *carrer de la torre d'Enveja* i una futura plaça innominada, normalment plena de deixalles que fan companyia a la *Creu de Sant Joan*. Aquesta creu, actualment dintre de la població, estava plantada al peu del *Camí-ral* de Cubelles, i marcava l'acabament de l'antiga Vilanova i el començament del territori de la *quadra d'Enveja* (representada per la torre), que abastava fins dalt la *Collada*, on hi ha la *Creu de Sant Gregori*.

Travessem la carretera de l'Arboç davant de la *Pallissa*, masia que aviat serà enderrocada per deixar pas a la *ronda Ibèrica* que procedeix de la part de llevant i ha de seguir cap a ponent. La casa, esmentada des de l'any 1725, era un dels extrems de l'antiga *partida de Soterrània* que limitava amb el *torrent de la Pastera* a llevant i amb el *torrent de la Ramusa* a ponent.

Agafem el *camí dels Escalons*, en altre temps camí de la *partida de la Plana*. Aquest camí, de

tant en tant, recull aigua de pluja, i aquesta baixa forta quan en cau massa. Per evitar l'erosió, el sòl és empedrat a trossos amb lloses, que, segons algunes versions, són procedents de les voreres de certs carrers de Vilanova. De fet, fa molts anys hi havia enllosat i esgraons al centre del camí per facilitar el pas de les cavalleries. Aquests esgraons motivaren el nom de la calçada.

Passada una estona, i enfront la porta de la *sínia del Roser*, deixem el camí de la Central Elèctrica i més amunt el del *Piulart* a la banda esquerra. Pel subsòl del camí dels Escalons passa la canonada de l'aigua de la *Pirelli*, la qual surt d'un pou i d'un dipòsit que trobarem després. Ara, la granja de vedells del Giralt deixa un bon flaïre al nostre pas.

Un desviament fa passar l'itinerari per sota la Variant. De la part més baixa del pont, una altra canonada condueix l'aigua pluvial fins al *torrent de Sant Joan*. Una vegada recuperat el camí antic, a la dreta deixem el que s'endinsa a la *Plana* i poc després ja trobem les primeres cases de la urbanització de la *Bassa de Creixell*. L'antiga bassa artificial de Creixell dona nom a la masia situada al peu del *Camí-ral*, casa moderna que avui és coneguda per la *Figuera*. De la bassa, construïda a la partida del *Piulart*, també se'n tenen dades des de l'any 1725. De la «quadra de Creixell», en parlarem quan tornem a Vilanova.

Seguim el *Camí-ral* en direcció a Cubelles, passant per damunt el *torrent de la Ramusa* (també conegut per «de Sant Joan»), el qual agafa l'estrany nom quan transcorre per un indret del *Pas del Bou* que portava aquella denominació. La carretera la deixem quan girem a la dreta pel *camí del Piulart al mas Gros*, també anomenat camí de la *Pedrera*, lloc proper al *mas Roquer*, on es va extreure pedra per arranjar la

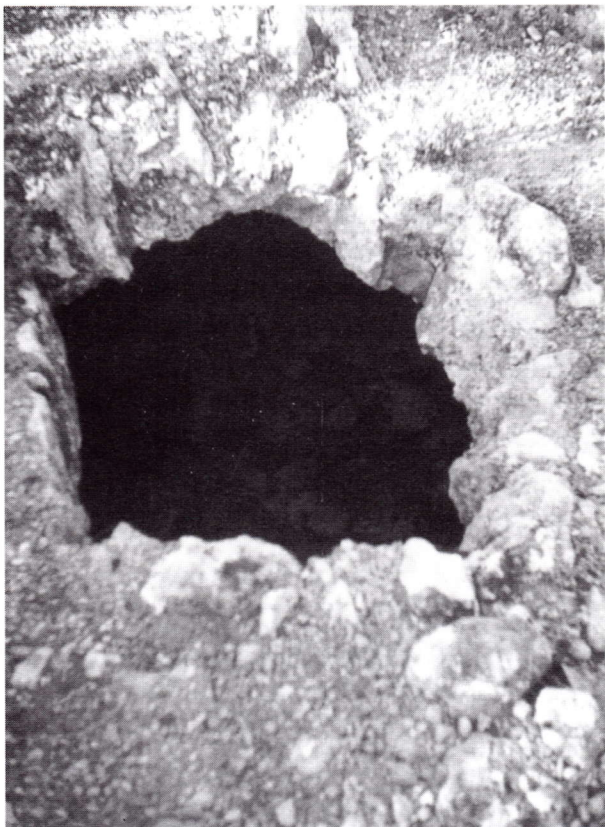

Restes del mas Gros, 1968 (foto: Vicenç Carbonell).

Des del mas Gros, el Pas del Bou i la Talaia (foto: Vicenç Carbonell).

carretera de l'Arboç, però que era coneguda des de fa segles. Per la banda dreta ens fan costat els *garrofers del Ventosa* i les cases de la urbanització ens acompanyen pel cantó esquerre. Tre-

Sitja o cisterna del mas Gros, 1968 (foto: Vicenç Carbonell).

pitgem rocallisos on es veuen les roderes dels carros que varen circular-hi durant dècades. S'està construint una gran casa i comencem a ascendir en passar pel davant de la *caseta del Losada*. Traspassem el rec del Pantà i pugem una mica més fort, tot divisant el mas Roquer i el seu conegut càmping. Una tanca de color verd ens escorta fins dalt del turó on antigament hi havia el *mas Gros*, lloc també conegut per *muntanya del Piulart* i més recent per «Mirador de l'Alcalde». Des d'aquesta alçada es divisa tota la plana vilanovina. No fa gaires anys es veien parets de les runes de la casa i una sitja o cisterna de volta rodona. En terrenys del desaparegut *mas Gros* i de la seva partida (datada de 1725), va fer-se una parcel·lació que va ressuscitar el vell topònim. Descendim vers la urbanització que sorgí sense legalitat els anys setanta. Seguim pel costat de la tanca en direcció a ponent fins un aparcament de contenidors de brossa i abandonem el camí del *Pas del Bou* per agafar una pista asfaltada que ens porta per les immediacions del *mas d'en Mata*, pel mig d'un bosquet que hi ha darrera la masia i pel costat d'una finca on podem observar decoracions d'un marge amb les llambordes de la transformada plaça de l'Estació.

Estrenem la *Carrerada* de Vilanova al *mas Ricart*, actualment encimentada. Davallem una

mica per sobre la fondalada que tributa al *fondo del Frare*. L'avinguda ens porta directament al *mas Ricart*, totalment reformat i desconegut. A la part dreta tenen unes grandioses granges. D'aquesta casa, se'n tenen notícies des de 1553, quan era habitada per *Joan Ricart del Mas*, aleshores englobada en la Quadra de Rocacrespa i per on transcorria el camí de Cubelles a Vilafranca, que ara coneixem per camí del *corral del Roc*. Totes les dades de què disposem porten la grafia «Ricart» amb «t», la mateixa que usen diverses famílies de Vilanova. Creiem que en aquest cas hem de respectar un cognom centenari i deixar la normalització lingüística per altres ocasions que són una veritable vergonya. Continuem per la *Carrerada* que l'any 1723 anava «del Camí de mar a San Joan y al Mas Ricart» senyalitzat amb 63 fites de marge i que avui han desaparegut juntament amb els mateixos marges, expoliant les restes de la via pecuària per construir els fonaments de cases no massa llunyanes, fruit de la incivilització que regna des de fa uns lustres.

El camí ramader passa per sota una línia d'alta tensió. A l'esquerra veiem la xemeneia de la Tèrmica i el petit campanar de Cubelles. A la dreta tenim dues mulasses bessones amb coberta de rajola, on en una d'elles posaven l'animal. Aquí s'inicia una altra fondalada que també nodreix el citat *fondo del Frare*. Un camí planeja pel cantó esquerre en direcció a *Rocacrespa*, mentre a l'altra mà abandonem el «Portal del Roc», tal vegada fent referència a la pedrota que van plantar al seu davant. A partir d'ací, una nova tanca ens assabenta que s'ha edificat una casa nova en el mateix peu de *la Talaia*. La *Carrerada* travessa el *fondo del Frare*, el qual neix a la carena de la nostra muntanya. El «Frare» era un pagès de Rocacrespa del segle XVII, de cognom

El primer Cocó de la Talaia, començat a construir el 1959 i acabat el 1960 (foto: Arxiu Talaia).

Rovirosa, el qual vivia a la casa més antiga del caseriu. En aquesta mansió, durant el segle XV hi residia un frare conegut per Bernat de Rocacrespa i per això s'anomena *cal Frare*.

Quan arribem en un pla on s'està fent un gran moviment de terres tocant al *camí del mas Roig*, iniciem l'ascensió a *la Talaia*. Tot pujant queda una casa mig abandonada en el fondal de la dreta. Ens recorden que abans també hi havia un «hórreo», el qual diuen que va cremar en ocasió de l'incendi de l'any 1988. Molts de nosaltres no havíem pujat a la Talaia des d'abans del foc. Només queden mates, coscos i bargallons. Els arbres són morts i hem de passar per sota d'algun d'ells. Amb tan poca vegetació mai havíem vist els rasclers com ara. En un punt on hi ha la capçalera del *fondo del Castellot* passem per sota una torre d'alta tensió que procedeix de l'hòrrida Tèrmica. En aquest lloc existeix una pista alternativa que voreja la muntanya i que pot servir per a aquelles persones a qui els és difícil ascendir fins dalt de tot de *la Talaia*. Els que optin per aquesta ruta ja poden esmorzar i quan arribin a la carena que facin el favor d'esperar els que vindran per l'altre costat. El corriol que puja al cim és costerut i pedregós, amb marques que faciliten el millor itinerari. Abans d'arribar-hi, entrelluquem el poblet de *Rocacrespa*. Una vegada som dalt, ens repartim en espais adients per procedir al ritu inexcusable de l'esmorzar, al redós de *la Creu* plantada l'any 1954, al voltant de *la Taula*, prop de *la Fita* del 1850 o tocant al *cocó*, aquest darrer inaugurat l'any 1960, malmès per mans malintencionades i tornat en servei fa pocs dies gràcies a la iniciativa d'alguns companys de l'Agrupació. Des del cim de *la Talaia*, a més d'una magnífica visió de la costa, pot observar-se la part menys degradada de les veïnes muntanyes

Mas Ricart, 1966 (foto: Vicenç Carbonell).

A la Creu de la Talaia, grup de gent preparant la Caminada Popular, 12-1992 (foto: Antoni Sagarra).

de la banda de ponent, així com l'Arboç, la masia de Xoriguera, el Pantà de Foix, Lurdes i el molí d'en Galtès. La Talaia té 280 metres d'altura i és dels llocs més alts del terme, on conflueixen els municipis de Vilanova, Cubelles i Castellet des de 1363, data en què fou creada la parròquia de Sant Antoni Abat, on en «la muntanya on era acostumat tenir la Talaia, anomenada *Reembres*» començava el límit de Cubelles amb Vilanova. És a dir, que en la muntanya dita «Redimits» s'acostumava a talaia des d'aquest lloc de guaita, en el sentit àrab d'«estar a dalt», «estar a l'aguaiat», i aquesta tasca donà finalment el nom al pujol, documentat des de l'any 1358, cinc abans de posar-hi «mollons, sive fitas», termes que hagueren de refer-se en diverses ocasions, entre elles el 1579 i la darrera l'any 1850.

Reemprenem la marxa per la carena en direcció nord, cap a l'Àliga. El trajecte fa pena de veure a causa de l'incendi. Retrobem la pista de les torres elèctriques en un coll. En un determinat moment tornem a ascendir una mica i veiem *can Balaguer* i el *puig Florit*. A estones el camí planeja i trobem amuntegaments de pedres sobrerres dels camps de conreu desapareguts. Poc després albirem *can Bladet* en el Pantà i tornem

a transitar per una extensa zona on, entremig de les restes carbonitzades, ha crescut una població d'arboç. Més enllà s'afiguren *la Casa Alta* i *can Cassanyes*, ambdues en runes i per on passa el camí de Torrelletes. Després de pujar al *turó del Coscó* de 298 m (d'on baixa el fondal del mateix nom) i per damunt del *fondo de can Baró*, es descobreixen àrees on tornen a rebrotar els pins. Caminem per la *serra de Bonaire* i finalment arribem al *pla de les Palmeres*, cruïlla de camins amb abundància de bargalló. Així mateix, una bona colla de pins que es van salvar de la crema han quedat malmesos a causa d'una forta pedregada. En aquesta carena també hem comprovat les petjades dels porcs senglars, els quals, de matinada, cerquen menjar en els glans dels coscons i furgant les arrels.

Aquest camí continua cap a Torrelletes, però nosaltres girem a la dreta per una pista que torna enrera i passa altre cop per sota la línia d'alta tensió que hem deixat en pujar a la Talaia. S'entra en la boscúria per camí planer recentment arranjat per una excavadora, apte per circular-hi vehicles que carreguen la fusta cremada. D'aquí es veu *can Baró* i més enllà el *mas Coloma* i les *Mesquites*. Davallem fent ziga-zagues que varien de l'antic camí de la *serra del Gat*, el qual descendeix fins a la *barraca del Bruno*, on fem una breu parada. Aquesta mulassa està situada en la capçalera del *Fondo de les Mesquites*. Diuen que dintre la barraca hi havia una escopeta de caça, que la feia servir un caçador que es beneficiava de l'ocasió per tornar a casa amb cacera sense portar arma. Broma a part, prop de la cabana es pot inspeccionar un pou al descobert i una cofurna per encabir-hi una persona.

En aquesta cruïlla de camins, els caminaires que comencin a cansar-se tenen l'oportunitat de tornar a Vilanova pel camí de les *Mesquites* i fer

Barraca del Bruno, 1992 (foto: Vicenç Carbonell).

una espera al *mas Torrat* mentre els més animosos donen la volta pel *mas de l'Artís*. Aquests darrers continuen la marxa per un corriol boscós que hi ha al nord de la barraca, i descendeixen fins al *fondo de Grifi*, al peu d'unes penyes i d'una pletòrica vegetació d'obaga. Anem baixant per la fondalada. Si seguíssim amunt pel costat d'un forn de calç, faríem cap al *coll de les Palmeres*. Per on passem també trobem un altre forn de calç, restes d'una indústria perduda que en altres temps contribuïa a la neteja dels boscos emprant la llenya sobrera. El paisatge que ens envolta és completament diferent del que hem vist fins ara. La verdor és total. Carsos, bargallons, arboç i altres espècies es veuen rodejats d'arítjol i altres herbes enfiladisses. Fins i tot existeix un camp de llenegues! Més avall coincidim amb un pou d'aigua que té l'empremta del GR-92. A l'esquerra deixem el sender que porta a *can Ramonet de Costes*, ja en terme de Canyelles, i comencem a distingir les primeres vinyes del *fondo de les Oliveres*. En un encreuament, a l'esquerra deixem el camí de Canyelles que passa pel *mas de la Fam*. Ens acostem al caseriu del *mas de l'Artís* i en una placeta on hi ha plantat un tronc mort d'olivera (que anys enrera havíem vist florida), fem una breu estada. Aquesta antiga masia diuen que fou una donació del rei Jaume a Josep Artís l'any 1275. Conserva la casa vella, amb grans contraforts i la base de pedra d'un trull d'oli.

Sortim del lloc en direcció a migdia pel camí que franqueja entre vinyes i per sota una espectacular figuera de moro. Travessada la fondalada que després esdevindrà el *torrent de la Pastera*, hem de burlar una barrera i pujar fins a un collet pel costat dels rocallsis. Una vegada s'arriba al punt més alt del camí, girem a l'esquerra pel costat d'una vinya i mitjançant un corriol entafo-

Mas de l'Artís, 1992 (foto: Vicenç Carbonell).

rat per les argelagues, ens acostem al *punt del Mitjotes*. Fem un intent de grimpada d'aquesta muntanya per un corriol de pedruscall, costejant uns arboços que són l'avantguarda del bosc. Finalment deixem el *punt del Mitjotes* a l'esquerra i planegem vers migdia. A la banda de llevant apareix el *fondo del mas Torrat* i a ponent el *fondo de les Mesquites*, sota la masia del mateix nom, veïna del *mas Coloma* i més enllà *can Baró*, tres cases pageses que formaven la triada d'aquesta zona coneguda antigament per *mas de la Miquela* i que, segons sembla, se centrava en les runes de *can Brunet*, que veiem més a migdia de les dues primeres. La carena que fem és descendent per terreny cremat l'any 1989, on ha rebrotat amb força una població d'arboç que mesos enrera era farcida de cireres de pastor. Anem a parar a la part del darrera del *mas Torrat*, i s'hi arriba per la seva banda de ponent, pel costat d'un carro dels que ja no se'n veuen. D'aquesta vella casa, no en tenim dades documentals i fins i tot no sabem de quan té l'actual nom. Disposen d'una granja de perdis i guatlles, que hem observat en el fondal immediat. Des d'aquesta masia es té una bonica visió de *la Talaia* i el *mas Roig*.

Deixem la casa per l'accés on hi ha un alterós xiprer que ens dona el comiat. Seguim pel *camí del mas Roig* a Vilanova, i deixem a l'esquerra el *camí del corral del Miró* i a la dreta les terres del *mas Caputxí*, del qual tenim notícies des de l'any 1725. Més avall tenim la *caseta del Gestí*. Quan la carretera s'enfila seguint el curs del torrent de *la Ramusa* o torrent de Sant Joan, nosaltres escollim el trajecte antic de pis erosionat i mig tapat pels esbarzers. També es troben escombraries del món civilitzat que viu a la urbanització del *Pas del Bou*. Tornem a recuperar la carretera nova que baixa del *mas Torrat*. Veiem les primeres hortes i els contenidors de

Forn de calç, al Torrent de les Oliveres (foto: Antoni Sagarra).

*Vista de les Mesquites, mas Coloma i can Baró, 1992
(foto: Vicenç Carbonell).*

brossa. Tornem a trobar el rec del Pantà i la cruïlla de camins del Pas del Bou que fa servir el Cros de la Talaia la diada de Lurdes. Al cap de poc, ens desviem a l'esquerra pel darrera del *mas d'en Puig*, pel costat del *Casalot de Creixell*, fins a la confluència amb el *Camí-ral*. *Creixell* era una «quadra» de l'antic terme de Cubelles, data des de 1303, en la qual es van trobar una colla de sitges l'any 1966 en fer la carretera de la fàbrica de la Plana. A més de marges medievals, també es varen fer troballes de materials molt antics, com sílex, destral, ceràmica ibèrica i romana, la qual cosa demostrà una dilatada ocupació de l'indret. De tot això, avui dia no en queda més que una paret amagada per les construccions actuals, i es dona el cas que es torna a poblar una zona l'existència de la qual feia més de dos segles que s'havia perdut.

Casalot de Creixell, 1966 (foto: Vicenç Carbonell).

En aquest lloc, davant de la fàbrica Mahle, els participants que han començat la caminada a la *Bassa de Creixell* tenen el cotxe a uns quants metres en direcció a Cubellles. Ens trobarem tots als Esbarjos.

La resta de marxadors seguim el *Camí-ral* vers llevant. A la dreta tenim la fàbrica Pirelli, que, construïda l'any 1966, es va posar en producció el 1968. Des de 1984 es denomina «Productos del Caucho, S.A.». S'acaba el pis asfaltat i continuem pel costat de la tanca, fins aconseguir el camí que baixa del mas de l'Artís, que seguim vers Vilanova pel costat del *torrent de la Pastera*. A l'altra riba del barranc es veu el *mas Viada* o *masia dels Toros*, situada on antigament hi havia el *mas Creixellet*. Prop de la Variant hem de deixar el vell traçat per passar per sota la carretera per mitjà d'un túnel bessó del de la

Mas Torrat, 1966 (foto: Vicenç Carbonell).

Xicarró Petit o de Baix (foto: Antoni Sagarra).

torrentera. Aquest col·lector té algun tram canalitzat amb murs que no creiem prou reforçats per resistir certes avingudes d'aigua.

Traspassada la Variant, girem a la dreta per anar a trobar el camí vell on a l'esquerra hi ha *cal l'Alsina*, família que viu de la pagesia i especialment de les hortalisses d'hivernacle. Guarden una escala per accedir als avions, de la qual desconeixem la seva finalitat pagesa. A la dreta del camí queda l'abandonada fàbrica de *cal Ganeta* i més enllà la *masia Xicarró* construïda on

antany existia la *masia de la Plana* i on es va efectuar una de les parcel·lacions més anàrquiques dels anys setanta. Després passem per la vora de la *masia Xicarró Petit*. Davant ha quedat una altra indústria desamparada, inaugurada l'any 1963 amb el nom de «Suministros Agro-Pecuarios» i coneguda per «Els Francesos». Fou una de les tantes empreses que va tancar en moments crítics per a la industrialització del país, i que deixà al carrer molta gent que van haver de cercar feina dins i fora de Vilanova.

Finalment, arribem als *Esbarjos* per celebrar la caminada d'enguany amb un petit pica-pica. Aquest lloc fou creat l'any 1914 per iniciativa de mossèn Fontanals, un sacerdot que pretenia portar pel bon camí el jovent de la ciutat. Dintre de l'indret hi ha l'antiga capella de la Verge de Montserrat, que durant el segle passat era situada al mig de la *sínia Montserrat*, al final de la rambla Samà, on avui i des de 1902 hi ha la Pirelli. Els propietaris d'aquell terreny van fer donació de la capella a la Institució Cultural «Els Esbarjos», i es traslladaren a aquest nou emplaçament. Actualment és una acreditada fàbrica de whisky. Moltes gràcies als seus propietaris per les atencions que han esmerçat amb nosaltres i una forta abraçada a l'amic Torner per les diligències.

La Talaia

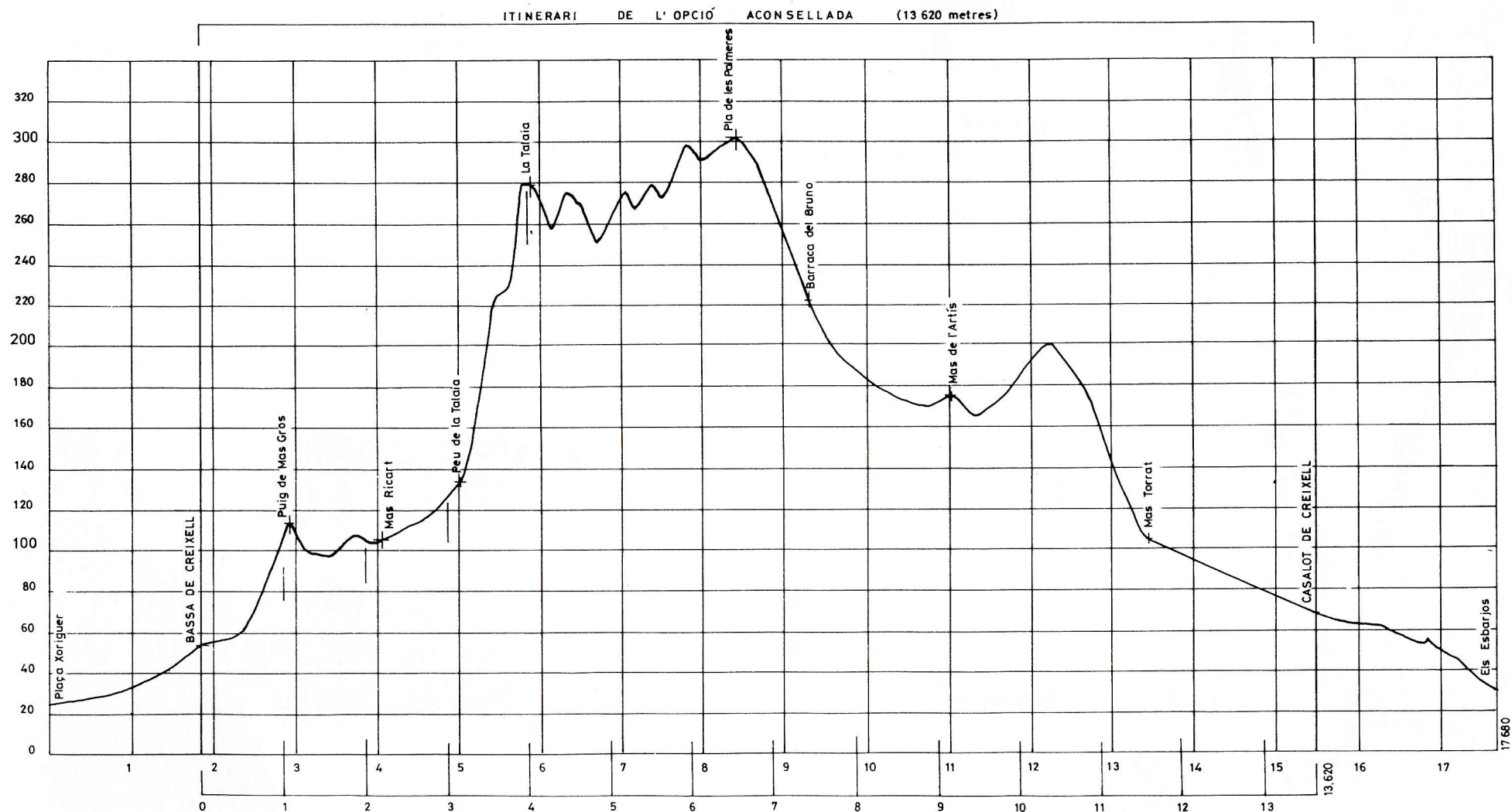

Els Esbarjos. Capella de la Mare de Déu de Montserrat, 1987 (foto: Antoni Sagarra).

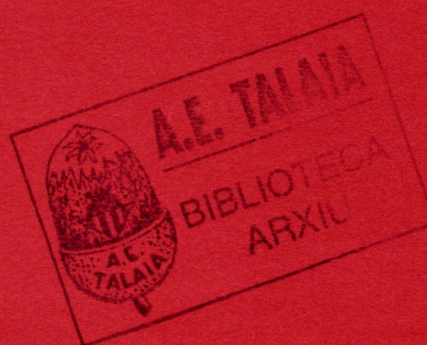
171

PERFIL DE L' ITINERARI

La V Caminada Popular puja a la Talaia

dibuix: Antoni Sagarra

COL·LABORA:

Caixa Penedès

agrupació
excursionista

TALAIA

PLÀNOL-ITINERARI DE LA V CAMINADA POPULAR DE VILANOVA I LA GELTRÚ

Les Mesquites, Mas Coloma i Cal Baró

31 DE GENER DEL 1993

PLAÇA XORIGUER - BASSA DE CREIXELL - MAS GROS
MAS RICART - LA TALAIA - PLA DE LES PALMERES
BARRACA DEL BRUNO - MAS DE L'ARTÍS - MAS TORRAT
CASALOT DE CREIXELL - ELS ESBARJOS

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i Caixa Penedès

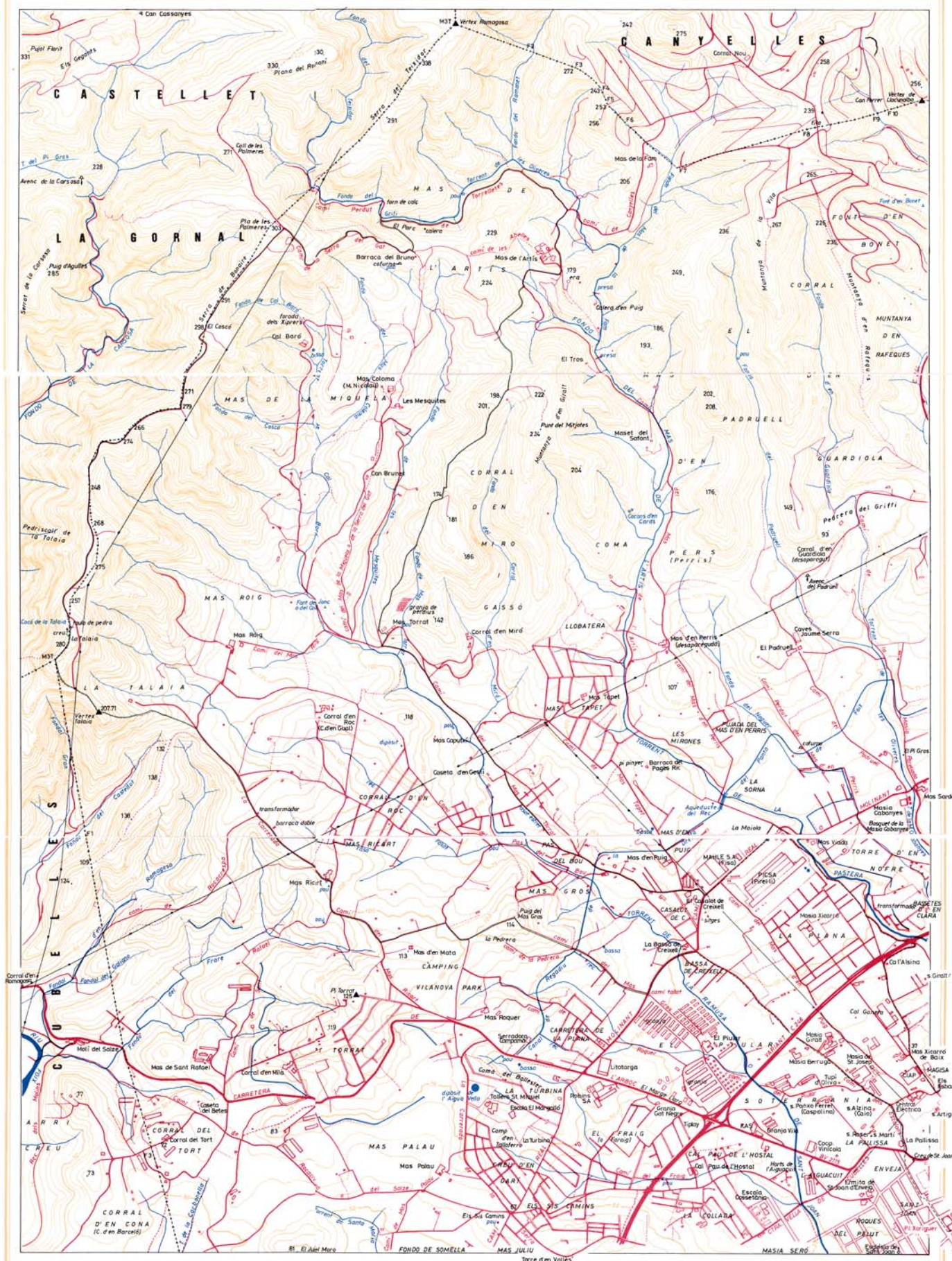
FES ESPORT! NO ET COSTA RES.

Caixa Penedès

ORGANITZADA PER
L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA
TALAIA

ESCALA: 1 / 10 000

autor: ANTONI SAGARRA I MAS (n.º 56)